

1 Florbal

Florbal je kolektivní hra míčového a brankového charakteru připomínající sálový hokej. Principem hry je soupeření dvou šestičlenných družstev o vstřelení většího počtu gólů soupeři v hrací době. Pět hráčů v poli disponuje speciálními hokejkami, brankář hokejku nemá. Hraje se v hale na hřišti s rovným a hladkým povrchem, který umožňuje pohyb čepelí hokejek a brankářů. Na dodržování pravidel dohlíží dva rovnocenní rozhodčí. Hřiště je ohraničeno spojenými mantinely se zaoblenými rohy a je rozděleno na dvě poloviny oddělené středovou čarou. Uprostřed hřiště je bod pro vhazování, kde hra začíná. Na každé polovině je branka, která je v poli umístěna podobně jako v ledním hokeji tak, že je umožněna hra za ní. U každé branky jsou vymezena dvě obdélníková brankoviště, na hranice velkého si musí dávat pozor brankář, malé brankoviště těsně před bránou je zase nebezpečným územím pro hráče v poli. O nejbližší obranu prostoru brány se kromě brankáře starají i obránci, útočné činnosti před soupeřovou brankou zase mají na starosti tři útočníci. Protože brankář nedisponuje hokejkou, může hrát rukama i nohama, ale pouze ve velkém brankovišti. Většinou v kleku se snaží chytat nebo vyrážet míček. K ochraně před prudkými střelami mu slouží maska a polstrovaný dres s kalhotami a chrániči. Ostatní hráči se od něj odlišují dresem, jsou oblečeni podstatně lehčeji, nemají chrániče, přestože dnešní pojetí florbalu je zvláště v soubojích u mantinelu výrazně kontaktní. Hokejky používané ke hře mají hole z lehkých kompozitových materiálů a čepel z plastu. Míček je velikostí podobný tenisovému, je však plastový, lehký a děrovaný. Hra je rozdělena na tři dvacetiminutové třetiny. Hraje se na čistý čas, ten se tedy zastavuje s každým hvizdem rozhodčího. Vzhledem k pohybové náročnosti florbalu se na hřišti může vystřídat až 20 hráčů, a to kdykoliv během hry. Nestačí-li remíza, následuje desetiminutové prodloužení s tzv. „zlatým gólem“, případně trestná střelení.

Prapůvod florbalu hledejme ve Spojených státech, kde byly v roce 1958 vyrobeny první plastové hokejky a probíhaly i první turnaje. Opravdový rozvoj nastal až o deset let později, kdy se hole dostaly do Švédska a hra se jako „innebandy“ dostala do letní přípravy hokejistů jako doplňkový sport. Jeho popularita se velmi rychle rozšířila do sousedního Finska, kde se mu začalo říkat „saalibandy“. Poněkud jinak vypadal „unihockey“ ve Švýcarsku, kde brankář hrál s hokejkou a nižší soutěže hrály jak na velkých (Grossfeld), tak i na malých (Kleinfeld) hřištích. Tyto tři země založily v roce 1986 ve švédské Huskvarně Mezinárodní florbalovou federaci (IFF) a sjednotily pravidla. Dnes sídlí IFF v Helsinkách ve Finsku. Počet členských zemí rychle roste, na přelomu tisíciletí bylo členy 22 zemí se 160 000 hráči ve 3 000 klubech, a v roce 2010 se počty zejména hráčů prakticky zdvojnásobily. První mistrovství Evropy proběhlo v roce 1994, mistrovství světa mužů pak v roce 1996 a žen o rok později. Češi poprvé přišli do kontaktu s florbalem v roce 1984 jako vysokoškoláci na výměnném pobytu ve Finsku. Od Finů pak v Praze dostali darem dvanáct hokejek a hráli s nimi ještě rok, dokud jich polovinu nezlomili. Až v roce 1991 se k nám dostalo opět darem dalších 20 hokejek od švédských turistů a 100 hokejek přímo ze Švédska. O rok později se podařilo získat

z Maďarska i mantinely a český florbal mohl začít růst. Na konci srpna 1993 se mezinárodního turnaje Czech Open účastnilo už 43 družstev z 5 zemí! V roce 1992 vznikla Česká florbalová unie (ČFbU), v roce 1998 jsme pořádali 2. mistrovství světa mužů a v roce 2008 jsme opět na domácím světovém šampionátu mužů těsně nedosáhli na medaili. Dnes je v ČFbU již přes 60 000 členů v 1377 družstvech, což činí florbal jedním z nejpopulárnějších sportů v ČR.

následuje videoukázka hry

1:10:24:14

2 Herní činnosti jednotlivce – provedení a nejčastější chyby

- jsou zásadní dovednosti hráče, bez jejich úspěšného ovládnutí nelze začít hru

2.1 Držení hole, postoj

- hůl držíme dle postavení, v obranném buď jednou, nebo v útočném oběma rukama, horní ji drží pevně zboku za rozšířený konec jako v prodloužení paže, dolní většinou volně přibližně o dvě dlaně níže u spodního konce omotávky

- při driblinku je vhodné nechat v dlani horní ruky trochu místa a nechat hůl ve spodní ruce protáčet

- postoj hráče nazývaný střeh se liší v obranném a útočném postavení, útočící hráč má snížený postoj, nohy rozkročené vedle sebe a ruce před tělem, bránící hráč je k akci otočen spíše bokem, hokejku drží v pohotovostním postavení vedle nohy

Držení hole

Útočný postoj

Obranný postoj

CH

- natažené nohy a špatná pozice rukou

- předklon

2.2 Driblink

- v základním útočném postavení kontrolujeme kontaktem čepele míček v pohybu tak, že jsme co nejdelší dobu připraveni k akci

- začínáme dlouhými pomalými pohyby přibližně 0,5m před tělem a dle možností zrychlujeme a zmenšujeme rozkmitání a zkoušíme i driblink vedle těla
- podle způsobu provedení rozlišujeme driblink:

Hokejový

- je lehčí, velmi používanou a snadněji naučitelnou variantou
- vychází z hokejového vzoru, kdy kontrolujeme míček neustálým přehazováním z bekhendové strany čepel na forhendovou a naopak, cílem je co nejdelší kontakt s míčkem a co nejkratší doba přehazování při výměně stran

Florbalový

- je efektní a moderní varianta kontroly míčku, založená na využití zahnutí čepel a nízké hmotnosti materiálu
- míček kontrolujeme pouze forhendovou stranou čepel, v krajní pozici stavíme přes míček čepel na špičku a pohybujeme s ním zpět
- jelikož čepel vlastně neopouští míček, jsme připraveni kdykoli k akci
- při nácvičce je důležitá rychlá a přesná práce zápěstí horní ruky při překlápění čepel
- výborné cvičení pro učení driblinku jsou osmičky

CH

Driblink příliš blízko nebo příliš daleko

Křečovitě sevřené ruce na holi

2.3 Vedení míčku

- pohyb po hřišti vyžaduje pokud možno neustálou kontrolu míčku
- dle herní situace používáme vedení jednoruč, obouruč, forhendem i bekhendem
- při pohybu s míčkem se používají následující způsoby jeho vedení:

Vedení tlačení

- používáme při začátku přesunu, při vedení míčku zrychlujeme, je tedy vhodné ho čepelí tlačit před sebou
- často se kvůli práci rukou při běhu používá jednoruč, ruku co drží hůl mírně předsuneme kvůli lepší pozici čepele

Vedení tažením

- při konstantní rychlosti vedeme míček čepelí na (nebo za) úroveň nohou, jsme tak lépe připraveni k nahrávce nebo střele, hůl tedy držíme obouruč

Vedení driblinkem

- je výborná varianta vedení míčku při změnách směru a rychlosti pohybu a je také pro protihráče hůře čitelná

Vedení v otočce

- slouží k uvolňování hráče, kdy se otočí kolem své osy i s míčkem na čepeli
- nejčastější je otočka na forhendovou stranu, kde kontrolujeme míč přiklopením
- vzhledem ke tvaru čepele je při otočce na bekhendovou stranu výhodnější použít pro vedení míčku forhendovou stranu čepele, konkrétně její zahnutí u špičky

2.4 Zpracování míčku

- při zachycování míčku dbáme na tzv. „měkké“ ruce, pohyb míčku tedy tlumíme a zastavujeme s citem
- důležité je sledovat míček, ale v zorném poli mít i čepel

Po zemi

- spoluhráči nabízíme terč v podobě čepele na zemi
- po kontaktu míček ztlumíme pohybem až za úroveň chodidel, jsme tak připraveni k přihrávce

Ze vzduchu

- ve střehu pozorně sledujeme letící míč a snažíme se jeho pohyb zpomalit tečí,ablokováním nebo jinak znemožnit odskok

- míčku se dotýkáme od úrovně kolen níže
- čepel hole je před tělem a je natočena plochou k míčku
- trénovat lze i individuálně, s vlastním nahazováním

CH

Netlumení při zpracování

2.5 Přihrávka

- je základní dovedností týmového sportu, proto nácviku věnujeme zvýšenou pozornost
- v konečném provedení musí být razantní, ale dobře zachytitelná spoluhráčem
- zaujmeme útočné postavení bokem do směru přihrávky
- nacvičujeme přihrávky forhendem i bekhendem
- používáme tyto způsoby:

Přihrávka švihem (tahem)

- míček je připraven za úrovní těla, je v kontaktu s čepelí (do této fáze jej lze dostat krátkým driblinkem)
- táhnutím (švihem) čepele s míčkem podél těla po přímce udělujeme míčku rychlost, současně přesunujeme těžiště ze zadní nohy na přední a v pozdějších fázích nácviku zvedáme pohled z míčku do směru přihrávky
- švih provádí obě ruce pohybem vpřed do směru přihrávky
- míček opouští čepel teprve na konci švihu
- předchází jí fáze zpracování, do poslední však chvíle můžeme změnit směr pohybu míčku, je tak pro soupeře hůře čitelná

CH

Příklep při švihu

Vedení švihu po oblouku

Přihrávka příklepem

- míček je připraven na úrovni přední nohy, hůl provádí mírný nápřah

- kývavým pohybem obou rukou a přesouváním těžiště ze zadní nohy k přední klepneme do míčku (po předchozím mírném kontaktu se zemí) a udáváme mu rychlost a směr

- přihrávka je pro soupeře o to nečekanější, protože probíhá často tzv. „z první“, dopředu je však možné odhadnout její směr z nápřahu

CH

Záklon při odehrání

Ruce u sebe

Lomení rukou

2.6 Střelba

- nácvik je stejný jako u přihrávek, používáme větší razanci a pohyby provádíme rychleji

- trénujeme střely forhendem a následně bekhendem

- při střele je důležitá tvrdost hole i čepele, výsledná rychlost je dána především jejich hodnotami

Střela švihem (tahem)

- zaklopení a rychlost švihu je větší, výrazně při něm prohneme hůl o zem, její vypružení na konci švihu katapultuje míček vpřed

- finální směr určuje práce zápěstí horní ruky

- velmi úspěšný druh střely, je přesná a přitom pro brankáře těžko čitelná

Střela příklepem

- nápřah je vyšší (úměrně tomu i došvih), hůl je třeba prohnout opřením o zem před míčkem

- ruce na holi jsou sevřeny pevněji, aby se čepel při sunutí nepřetočila, zvláště pak spodní

- efektní zejména z větší vzdálenosti nebo po nahrávce „z první“, čitelná díky signalizovanému nápřahu

CH

Golfové držení hole

Záklon

2.7 Činnost brankáře

- brankářův základní postoj je vkleče, chodidla jsou volná, tělo je vzpřímené a paže jsou v rozpažení pokrčené
- brankář neustále sleduje pohyb míčku a dle něj se přesouvá do stran i vpřed, aby byl překážkou v jeho dráze do brány
- střely po zemi se snaží v kleku vykopávat, letící míčky pak chytá nebo vyráží
- chycené míčky nahozením přihrává spoluhráčům a zahazuje tak útok

3. Cvičení pro nácvik herních činností jednotlivce

Kříž

- hráči vedou míček ze středového postavení ke krajnímu kuželu a zpět ke středovému
- postupně střídají všechny kužely
- při vedení míčku jsou tělem a zejména pánví otočeni stále stejným směrem
- snahou je při dalších opakováních pohyb zrychlovat
- cvičení je zaměřeno na vedení míčku s velmi častými změnami směru a držení těla s nízko položeným těžištěm

Motýl

- hráči vedou míček ze základního postavení tak, jako by obíhali myšlená motýlí křídla
- během cvičení jsou tělem a zejména pánví otočeni stále jedním směrem

- snahou je při dalších opakováních pohyb zrychlovat
- cvičení je zaměřeno na vedení míčku s velmi častými změnami směru a držení těla s nízko položeným těžištěm

Iks

- hráči vedou míček od středového kužele vpřed, u kuželu mění směr ke krajnímu a vrací se zpět do středu
- stejným způsobem vystřídají všechny krajní kužely
- při vedení míčku se snaží směřovat tělo a pánev jedním směrem
- snahou je při dalších opakováních pohyb zrychlovat
- cvičení je zaměřeno na vedení míčku s velmi častými změnami směru a držení těla s nízko položeným těžištěm

Náhodný slalom

- po celé ploše rozmístíme náhodně množství kuželů
- každý si individuálně určí trať svého slalomu a po projetí se snaží vystřelit na branku
- provedení můžeme ztížit zařazením povinných prvků jako otočka, oběh, běh pozpátku apod., které si ve slalomu zařadí hráč sám dle vlastního vyhodnocení situace
- cvičením procvičujeme vedle vedení míčku i kreativitu

Slalom přímo

- hráči vedou míček mezi pravidelně rozmístěnými kužely
- cvičením procvičujeme vedení míčku driblinkem s rytmickými změnami stran čepele

Slalom přímo míčkem

- hráči vedou míček mezi pravidelně rozmístěnými kužely, ovšem pouze čepelí s míčkem, tělo se slalomu neúčastní
- střídáním stran, kde vedou míček, trénují hráči vedení driblinkem na obou stranách těla

Slalom s otočkami

- hráči vedou míček slalomem mezi kužely, přičemž okolo každého udělají otočku
- trénuje se vedení míčku v otočce na forhendovou i bekhendovou stranu

Slalom se změnou vedení

- hráči vedou míček polovinu slalomu vpřed a druhou polovinu pozadu
- cvičením trénujeme především kontrolu míčku při couvání

Přihrávky po zemi

- ve dvojici si hráči přihravají na střední vzdálenost
- snahou je udržet míček na zemi, aby byl pro spoluhráče lépe zpracovatelný, ale přitom prudce zahraný
- trénujeme přihrávky forhendem i bekhendem
- cílem je procvičit základní dovednosti přihrávek – zpracování a ovlivnění směru míčku prací hole

Přihrávky přes překážku

- ve dvojicích si hráči přihravají na střední vzdálenost přes nízkou překážku
- trénujeme forhendem i bekhendem
- cílem je natrénovat znesnadnění zachycení přihrávky soupeřem lehkým zvednutím míčku při odehrání a zároveň jeho zpracování jako skákavého (podobně jako po přihrávce od brankáře)

Přihrávky nakrátko švihem

- hráči si přihravají na krátkou vzdálenost, zrychlují tempo s důrazem na „měkké“ ruce při zpracování a švih při odehrání
- provádíme na forhend i bekhend

- cílem je zdokonalit kontrolu nad míčkem rychlým a přesným provedením zpracování a odehrání

Přihrávky nakrátko s přehozením FB

- při přihrávce nakrátko přijímáme míček forhendovou stranou čepele, přehazujeme na bekhend a tím odehráváme spoluhráči na forhend

- snahou je rychlé provedení bez přímého pohledu na míček

Přihrávky nakrátko s přehozením BF

- při přihrávce nakrátko přijímáme míček bekhendovou stranou čepele, přehazujeme na forhendovou a tou odehráváme spoluhráči na bekhend

- snahou je rychlé provedení bez přímého pohledu na míček

Přihrávky nakrátko příklepem

- hráči si přihravají bez zpracování (odehrávají tzv. z první) na krátkou vzdálenost, zrychlují tempo s důrazem na provedení příklepem

- provádíme na forhend i bekhend

- cílem je zdokonalit cit pro míček při přihravání na jeden dotyk

Přihrávaná ve skupině

- přihraváním ve skupině zaměřujeme na trénink rychlých přihrávek mimo osu příjmu

- pro rychlou a účinnou přihrávku se zaměřujeme na příjem míčku v postavení vhodném spíše pro přihrávku

- trénujeme forhendem i bekhendem, švihem i příklepem, se zpracováním i bez

Přihravání ve trojúhelníku

Přihravání ve čtverci

Přihravání do hvězdy

Narážena o mantinel

- hráči vedou míček v krátké vzdálenosti podél mantinelu a v běhu si o mantinel naráží (přihrávka na jeden dotek bez zpracování)
- provádíme forhendovou i bekhendovou stranou čepele
- procvičujeme přihrávání z běhu

Střídavé vedení míčku

- hráči běží vedle sebe, jeden vede driblinkem míček, u značky přihravá druhému, ten vede míček k další značce a přihravá zase spoluhráči
- hráči si mění pozice, používají tak obě strany čepele
- procvičujeme přihrávání v běhu se zpracováním míčku

Přihrávaná v běhu

- hráči běží vedle sebe a bez zpracování si po celou dráhu přihravají
- hráči si mění pozice a mění během pohybu rychlost
- procvičujeme přihrávání v běhu bez zpracování a cit pro nahrávku v běhu

4 Zdokonalovací cvičení pro nácvik herních činností jednotlivce a herních kombinací

- následující soubor je nabídkou možných průpravných cvičení v pohybu při současném intenzivním zapojení všech hráčů s využitím celé plochy hřiště

- soubor je nabídkou odzkoušených cvičení, které lze použít jako rozcvičení před herní činností pro pokročilé nebo jako přípravu pro nácvik základních herních dovedností
- cvičení provádíme nejlépe s brankářem, lépe motivuje hráče (lze použít i malé branky nebo místo brankáře použít panel mantinelu či několik vyšších kuželů)
- využíváme celou plochu hřiště a co největší počet hráčů, cvičení tedy probíhají ve středové souměrnosti podle bodu pro vhazování
- každý hráč projede cvičení 2-3x, pak si mění za brankou stranu
- dodržujeme odstup, další hráč vybíhá ke cvičení při dokončování činnosti předchozím a zároveň s hráčem z protější skupiny
- probíhá-li cvičení s více skupinami záraz, vystřídají hráči během jednoho cvičení všechny skupiny

Cvičení 1

- hráč s míčkem vybíhá, oběhne středové kužely a v prostoru před bránou na ni střílí
- jednoduché cvičení na vedení míčku a střelbu v pohybu

Cvičení 2

- hráč s míčkem vybíhá, oběhne středové kužely, a následný nájezd na bránu má ztížený několika rozmístěnými kužely, mezi kterými musí s míčkem proběhnout, než vystřelí
- cvičení je zaměřeno na vedení a kontrolu míčku

Cvičení 3

- hráč vybíhá bez míčku, po 5m se otáčí, přijme míč, pokračuje v běhu, obíhá středové kužely a běží střílet zblízka na bránu
- cvičení je vhodné na trénink práce nohou a příjem přihrávky v pohybu

Cvičení 4

- hráč s míčkem vybíhá, po 5m se otáčí a přihrává míček zpět dalšímu v pořadí, bez míčku pokračuje obíháním středových kuželů a při návratu směrem k bráně dostává před bránou přihrávku zepředu a bez zpracování střílí
- cvičením trénujeme přihrávku v pohybu a střelbu bez zpracování (po nahrávce zepředu)

Cvičení 5

- první hráč je bez míčku vysunut asi 5m vepředu, první v rohu mu nahrává, ten si pouze naráží (ihned vrací míček zpět) a běží okolo středových kuželů; první v rohu po přijetí míčku vyráží na jeho místo, odkud mu přihrává na střelu z první před branku

- cvičením trénujeme odehrání míčku a střelbu (po nahrávce na úrovni nebo zpoza hráče, oboje bez zpracování)

Cvičení 6

- v rozích u středové čáry jsou připraveni dva hráči; hráč s míčkem v domácím rohu přihrává hráči před sebou podél mantinelu a okamžitě po opuštění míčku hole vybíhá zaujmout jeho pozici; hráč u středové čáry přijme míček, posílá ho ihned dál podél středové čáry poslednímu a po odehrání opět běží na jeho místo; poslední hráč přijme míček a útočí s ním na branku

- ve cvičení lze jasně rozpoznat jeden z nejdůležitějších herních prvků mnoha kolektivních míčových her – útočnou kombinaci přihrej a běž; cvičení je zaměřeno na přihrávky a rozvíjení myšlení, že je třeba hrát i bez držení míčku

Cvičení 7

- hráči postaví jednu skupinu do rohu, druhou úhlopříčně přes polovinu hřiště na kraj středové čáry; cvičení zahajuje hráč z rohu přihrávkou přes celou úhlopříčku, oba běží za středové kužely, kde se míjejí a zahajují útok ve dvou na branku; k dispozici mají během útoku maximálně dvě až tři přihrávky, začít mohou už při seběhnutí za kužely

- cvičení je zaměřeno na přihrávání v pohybu na základě sledování měnící se pozice spoluhráče, je možné využít obě poloviny hřiště

Cvičení 8

- jedna skupina hráčů se postaví na kraj středové čáry, druhá na protilehlý kraj; míček má jedno družstvo a zahajuje přihrávkou na prvního v protějším družstvu, oba pak sbíhají za středové kužely a útočí na branku; k dispozici mají dvě až tři přihrávky, vhodné je i křížení při postupu na vlastní polovině

- cvičením trénujeme přihrávky s rychlými starty a kooperaci se spoluhráčem v útoku bez obránce

Cvičení 9

- dvě skupiny útočících hráčů na krajích středové čáry, jedna obránců za bránou; útočníci zahajují přihrávkou druhému a sbíhají za středové kruhy, v ten moment vybíhá zpoza brány obránce a snaží se přerušit útok dvou obránců na bránu

- trénujeme situaci 2 na 1, tedy např. při rychlém protiútoky, kdy soupeř ještě nestihl zformovat celou obranu

Cvičení 10

- hráči jsou ve dvou skupinách v rozích, jeden připravuje míčky na bod pro vhazování; na smluvený povel vyráží oba rohové k míčku, kdo je u něj první, útočí, kdo druhý, brání

- cvičení je zaměřeno na nácvik reakční rychlosti a sprintů na krátkou vzdálenost spolu s útočnými kombinacemi, motivaci zvyšuje i soutěžení mezi hráči

Cvičení 11

- v rozích a za bránou jsou tři skupiny hráčů, jeden připravuje míčky na bod pro vhazování, vedle jsou dva kužely; na smluvený povel vyráží první z každé skupiny ke kuželům, každého se může dotknout jenom jeden; dva první mají právo útočit, poslední brání

- cvičením trénujeme, reakční rychlost, dynamickou sílu dolních končetin a útočné kombinace 2 na 1

Cvičení 12 - Bago

- klasická průpravná hra pro množství míčových sportů je velice dobře použitelná i ve florbalu; jeden hráč uprostřed kruhu se snaží tečovat přihrávku ostatních, komu ji tečuje, toho střídá

- hra je průpravou pro práci s holí při přihrávání i obranné činnosti

Cvičení 13 - Kimův čtverec

- 8 hráčů utvoří čtverec, naproti sobě tvoří hráči dvojice, každý má míček a postupně si ve dvojici přihrávají předem dohodnutým způsobem, např.:

1. ve dvojici naráz navzájem
2. před přihrávkou si nejdříve narazí s hráčem po pravé ruce
3. před přihrávkou si ve dvojici vymění místa

apod.

- cvičením trénujeme přihrávky a jejich častou obměnou zejména herní přehled

5 Výťah z pravidel (dle Pravidel florbalu a jejich výkladu - edice 2010)

Stručný výtah pravidel, která jsou důležitá pro hru na výukové úrovni:

5. STANDARDNÍ SITUACE

502 Vhazování (802)

1. Na začátku každé třetiny nebo pro potvrzení regulérně vstřelené branky se vyhazování provádí na středovém bodě.

Branka vstřelená během prodloužení nebo z trestného střílení po skončení třetiny či které rozhodlo utkání se nepotvrzuje vyhazováním. Vhazuje-li se na středovém bodě, obě družstva musí být na jejich vlastních polovinách hřiště.

2. Pokud je hra přerušena a žádnému z družstev nelze udělit rozehrání, volný úder nebo trestné střílení, hra pokračuje vyhazováním.

3. Vhazování se provádí na nejbližším bodě pro vyhazování podle polohy míče při přerušení.

4. Všichni hráči, mimo těch, kteří provádějí vyhazování, musí okamžitě bez výzvy rozhodčích zaujmout postavení alespoň 3 m od míče včetně hokejky.

5. Vhazování se účastní jeden hráč v poli z každého družstva. Hráči jsou čelem ke krátké straně soupeřovy poloviny hřiště a nesmí mít před vyhazováním žádný fyzický kontakt. Chodidla musí být kolmo na středovou čáru. Oba hráči musí mít svá chodidla ve stejné vzdálenosti od středové čáry. Hokejky jsou drženy běžným způsobem oběma rukama nad značkou nejnižšího úchopu. Čepele jsou kolmo ke středové čáře po obou stranách míče, aniž by se ho dotýkaly.

Běžné držení znamená způsob jakým hráč drží hokejku během hry. První pokládá hokejku hráč bránícího družstva. Vhazuje-li se na středové čáře, hráč hostujícího družstva pokládá hokejku první. Míč musí být uprostřed čepelí. Pokud hráč provádějící vyhazování neuposlechne instrukce rozhodčích, nahradí ho při vyhazování jiný hráč na hřišti. V případě dohadů při střídání před vyhazováním je povinno hostující družstvo vystřídat první.

6. Z vyhazování je možno přímo vstřelit branku.

503 Situace vedoucí k vyhazování

1. Je-li míč neúmyslně zničen.

2. Je-li míč poškozen.

Rozhodčí musí dát hráčům přiměřenou možnost hrát i s tímto míčem, než hru přeruší.

3. Pokud se mantinel v kterémkoliv místě rozdělí a míč se dostane do blízkosti tohoto místa.

4. Pokud je brána neúmyslně pohnuta z místa a nemůže být upravena zpět v přiměřeném čase.

Brankář je zodpovědný za vrácení posunuté brány na původní místo, jakmile je to pokládáno za možné.

504 Rozehrání (803)

1. Opustí-li míč hřiště, rozehrání provede družstvo, které se neprovinilo.

Za provinivší se družstvo je považováno to, jehož hráč nebo vybavení naposledy tečovalo míč před jeho opuštěním hřiště. To platí i pro situaci, kdy hráč, ve snaze získat míček z brankové konstrukce, zasáhne sítku, aniž by se dotknul míčku.

2. Rozehrání se provádí v místě, kde míč opustil hrací plochu, 1,5 metru od mantinelu, avšak nikdy za pomyslnou prodlouženou brankovou čarou.

Pokud podle názoru rozhodčích nebude hra ovlivněna, nemusí být míč přímo v klidu a na přesném místě. Je povoleno rozehrát blíže než 1,5 m od mantinelu, pokud je to pro rozehrávající družstvo výhodné. Opustí-li míč hřiště za brankovou čarou, rozehrává se z nejbližšího bodu pro vhazování. Dotkne-li se míč stropu, případně předmětu nad hrací plochou, provádí se rozehrání 1,5 m od mantinelu ve stejné vzdálenosti od středové čáry.

3. Hráči bránícího družstva okamžitě a bez výzvy rozhodčích zaujmou postavení alespoň 3 m od míče, včetně hokejky.

Rozehrávající nemusí čekat, až soupeři zaujmou svá postavení, ale rozehraje-li, zatímco se soupeři snaží zaujmout správné postavení, nejsou učiněna žádná opatření.

4. Míč musí být rozehrán hokejkou a musí být zasažen, ne tažený nebo zvedaný.

5. Hráč provádějící rozehrání se míče nesmí dotknout podruhé, dokud se míče nedotkne jiný hráč nebo výstroj jiného hráče.

6. Z rozehrání je možno přímo vstřelit branku.

505 Situace vedoucí k rozehrání

1. Opustí-li míč hřiště nebo dotkne-li se stropu či jiného předmětu nad hřištěm.

506 Volný úder (804)

1. Pokud dojde k přestupku vedoucímu k volnému úderu, bude družstvo, které se neprovinilo, provádět volný úder.

U přestupků vedoucích k volnému úderu se vždy pokud je to možné využívá pravidlo výhody.

Pravidlo výhody znamená, že má-li družstvo, které se neprovinilo, stále míč pod kontrolou, musí mít možnost pokračovat ve hře, pokud je to výhodnější než volný úder. Pokud je ponechána výhoda a hra je následně přerušena, protože družstvo, které se neprovinilo, přestane ovládat míč, musí být následný volný úder proveden na místě původního provinění.

2. Volný úder se provádí v místě přestupku, ale nikdy za pomyslnou prodlouženou brankovou čarou nebo ve vzdálenosti menší než 3,5 m od malého brankoviště.

Pokud podle názoru rozhodčích není hra ovlivněna, nemusí být míč přímo v klidu a na přesném místě. Volný úder, který by byl blíže k mantinelu než 1,5 m, se smí přemístit do této vzdálenosti. Volný úder za pomyslnou prodlouženou brankovou čarou se provádí na nejbližším místě pro vyhazování. Volný úder bližší než 3,5 m k malému brankovišti musí být posunut do vzdálenosti 3,5 m od přední hrany malého brankoviště dle pomyslné čáry vedené od středu brankové čáry přes místo přestupku, tak aby zůstal prostor 0,5 m pro zeď a dále 3 metry volného prostoru k místu volného úderu. Jestliže je volný úder posunut do vzdálenosti 3,5 m od malého brankoviště, bránící se družstvo musí mít vždy právo okamžitě postavit zeď mimo malé brankoviště. Znemožňuje či zabraňuje-li tomu útočící družstvo, bude udělen volný úder za bránění ve hře pro bránící se družstvo. Útočící družstvo nemusí čekat na zformování obranné zdi. Útočící družstvo má také právo umístit své hráče před obrannou zeď.

3. Hráči bránícího družstva okamžitě a bez výzvy rozhodčího zaujmou postavení alespoň 3 m od míče, včetně hokejky.

Rozehrávající nemusí čekat, až soupeři zaujmou svá postavení, ale rozehraje-li, zatímco se soupeři snaží zaujmout správné postavení, nejsou učiněna žádná opatření.

4. Míč musí být rozehrán hokejkou a musí být řádně zasažen, ne tažený či zvedaný.

5. Hráč provádějící volný úder se nesmí dotknout míče podruhé, dokud se míče nedotkne jiný hráč nebo výstroj jiného hráče.

6. Z volného úderu je možno přímo vstřelit branku.

507 Přestupky vedoucí k volnému úderu

1. Pokud hráč zasáhne, blokuje, zvedne, kopne do soupeřovy hokejky nebo přidrží soupeře či soupeřovu hokejku. (901, 902, 903, 910, 912)

Pokud podle názoru rozhodčích hráč zasáhl míč dříve než soupeřovu hokejku, nejsou učiněna žádná opatření.

2. Zvedne-li hráč v poli čepel hokejky nad úroveň pasu v náprahu vzad před zasažením míče, nebo při došvihů vpřed po zasažení míče. (904)

To platí i pro falešné střely. Vysoký došvih je dovolen, není-li jiný hráč v těsné blízkosti a nehrozí-li nebezpečí zranění. Za úroveň pasu se pokládá úroveň hráčova pasu při vzpřímeném postoji.

3. Hraje-li hráč, nebo snaží-li se hrát chodidlem nebo jakoukoliv částí hokejky nad úroveň kolen. (904, 913)

Zastavení míče stehnem není považováno za hru nad úroveň kolen, pokud to není považováno za nebezpečné. Za úroveň kolen se pokládá úroveň kolen při vzpřímeném postoji.

4. Vloží-li hráč v poli svou hokejku, chodidlo či nohu mezi soupeřovy nohy či chodidla. (905)

5. Pokud hráč v poli ovládající míč nebo ve snaze ho získat strká nebo tlačí soupeře jinak než ramenem na rameno. (907)

6. Jestliže hráč při vedení míče nebo ve snaze získat míč nebo lepší postavení naběhne nebo vrazí zády do soupeře, nebo zabráni soupeři v pohybu zamýšleným směrem. (908, 911)

To zahrnuje i situaci, kdy útočící družstvo zabraňuje nebo znemožňuje postavení zdi při volném úderu 3,5 m od malého brankoviště.

7. Kopne-li hráč v poli míč dvakrát za sebou, aniž se mezitím míč dotkl jeho hokejky, jiného hráče či vybavení jiného hráče. (912)

To je považováno za přestupek, pouze pokud hráč podle názoru rozhodčího kopl míč dvakrát úmyslně.

8. Přijme-li hráč přihrávku nohou od spoluhráče v poli. (912)

To je považováno za přestupek, pouze pokud je přihrávka podle názoru rozhodčích úmyslná.

Přijetí přihrávky nohou hráčem stejného družstva je možné také v případě, kdy soupeř opomene převzít míč, přestože tak mohl učinit. Přihrávka nohou brankáři se nepovažuje za brankovou situaci a nemůže po ní následovat trestné střelení.

9. Je-li hráč v poli v malém brankovišti. (914)

Hráči v poli je dovoleno přeběhnout malé brankoviště, pokud podle názoru rozhodčích není ovlivněna hra a brankáři není bráněno ve hře.

Trestné střelení je vždy nařízeno, pokud se hráč bránícího družstva při volném úderu soupeře z něhož je vystřeleno přímo na bránu nachází v malém brankovišti, v bráně nebo v místě, kde má brána stát, byla-li předtím posunuta.

Hráč v poli se nachází v malém brankovišti, pokud se dotýká jakoukoliv částí svého těla plochy uvnitř malého brankoviště. Pokud má hráč v poli v území malého brankoviště pouze

hokejku, není to považováno za přítomnost v malém brankovišti. Čáry jsou součástí malého brankoviště.

10. Pokud hráč v poli úmyslně posune soupeřovu bránu. (914)

11. Pokud hráč v poli pasivně brání brankáři při výhozu. (915)

Za přestupek se považuje, pouze pokud je hráč ve velkém brankovišti nebo blíže než 3 m od brankáře, měřeno od místa, kde brankář získá kontrolu nad míčem. Pasivně znamená neúmyslně, nebo opomene-li hráč uhnout.

12. Vyskočí-li hráč v poli a zastaví tak míč. (916)

Za výskok se považuje, pokud hráč oběma chodidly opustí povrch hrací plochy. Běh není považován za výskok. Hráč smí přeskocit míč, pokud se ho nedotkne.

13. Hraje-li hráč v poli míč z místa mimo hrací plochu. (bez signálu)

Mimo hrací plochu znamená, že hráč stojí jedním nebo oběma chodidly mimo hrací plochu. Jestliže během střídání hráč stojí mimo hrací plochu a hraje míč, je to považováno za příliš mnoho hráčů na hřišti. Za sabotáž hry je považováno, pokud hráč, aniž by střídal, hraje míč z prostoru pro střídání. Je dovoleno běžet mimo hřiště, ale nesmí být odtud hrán míč.

14. Pokud brankář při výhozu zcela opustí velké brankoviště. (917)

V tomto případě není brankář považován za hráče v poli. Za opuštění velkého brankoviště se považuje, pokud se žádná část brankářova těla nedotýká povrchu velkého brankoviště. Výhoz je proveden vypuštěním míče, a pokud brankář po výhozu opustí velké brankoviště, nejsou učiněna žádná opatření. Pravidlo se vztahuje i na situaci, kdy brankář zachytí míč uvnitř velkého brankoviště a poté celé jeho tělo vyklouzne z prostoru velkého brankoviště. Čáry patří k velkému brankovišti.

15. Vyhodí-li nebo kopne-li brankář míč za středovou čáru. (917)

To se pokládá za přestupek pouze tehdy, pokud se míč nedotkl hrací plochy, mantinelu, jiného hráče nebo jeho vybavení, než se dostal za středovou čáru. Míč musí překročit středovou čáru celým objemem.

16. Je-li vhažování, rozehrání či volný úder špatně proveden nebo záměrně zdržován. (918)

To platí i tehdy, když družstvo, které se neprovinilo, odnese míček během přerušování hry, nebo je-li míč tahán či zvedán. Pokud jsou rozehrání nebo volný úder provedeny ze špatného místa nebo není-li míč zcela v klidu, bude provedeno znovu. Pokud tím podle názoru rozhodčích není ovlivněna hra, míč nemusí být zcela v klidu nebo na přesném místě.

17. Má-li brankář míč pod kontrolou déle než tři sekundy. (924)

Položí-li brankář míč na plochu a znovu zvedne, je to považováno za kontrolu míče po celou dobu.

18. Pokud brankář přijme přihrávku od spoluhráče. (924)

To se považuje za přestupek pouze pokud byla přihrávka, dle názoru rozhodčích, úmyslná. Přijetí přihrávky znamená, že se brankář dotkne míče rukou či paží a to i pokud předtím míč tečuje či zastaví některou jinou částí svého těla. Brankář smí přijmout přihrávku od spoluhráče, je-li v okamžiku přijetí přihrávky zcela mimo velké brankoviště a je tudíž považován za hráče v poli. Pokud brankář opustí zcela velké brankoviště, zastaví míč, vrátí se zpět do velkého brankoviště a zvedne stojící míč, není to pokládáno za přihrávku brankáři.

Přihrávka brankáři se nepovažuje za brankovou situaci a nemůže mít za následek trestné střílení.

19. Je-li udělen trest za přestupek spáchaný v souvislosti s hrou. (příslušný signál)

20. Když hráč zdržuje hru. (924)

Patří sem situace, kdy se hráč s úmyslem získat čas, postaví proti mantinelu nebo bráně tak, že soupeř není schopen získat míč dovoleným způsobem. Hráč má být pokud možno nejprve upozorněn, než rozhodčí přistoupí k potrestání.

508 Trestné střílení (806)

1. Trestné střílení bude nařízeno proti družstvu, které se provinilo přestupkem vedoucím k trestnému střílení.

Je-li nařízeno trestné střílení během odloženého vyloučení nebo z důvodu přestupku trestaného vyloučením, použijí se též pravidla týkající se vyloučení ve spojení s trestným střílením.

2. Trestné střílení se provádí ze středového bodu.

3. Všichni hráči, mimo bránícího brankáře a hráče provádějícího trestné střílení, musí být ve svých prostorech pro střídání po celou dobu provádění trestného střílení. Při započetí trestného střílení je brankář na brankové čáře.

Brankář nesmí být nahrazen hráčem v poli. Proviní-li se brankář během provádění trestného střílení, bude nařízeno nové trestné střílení a uložen příslušný trest. Pokud se během trestného střílení proviní jiný hráč potrestaného družstva, bude nařízeno nové trestné střílení a přestupek bude pokládán za sabotáž hry.

4. Hráč provádějící trestné střílení musí mít během celého trestného střílení míč neustále v pohybu vpřed. Počet úderů není omezen. Jakmile brankář tečuje míč, hráč provádějící trestné střílení se nesmí znovu dotknout míče během tohoto trestného střílení.

Hrací čas je zastaven během celého trestného střílení. Pohyb vpřed znamená směrem od středové čáry. Zasáhne-li míč přední stranu konstrukce brány, poté zasáhne brankáře a překročí zepředu brankovou čáru, branka bude uznána. Pokud na samém začátku trestného střílení dojde k tomu, že je míč tažen zpět, trestné střílení se přeruší, a začne se úplně nové.

510 Přestupky vedoucí k trestnému střílení

1. Je-li branková situace přerušena nebo je-li zabráněno jejímu vzniku, protože bránící se družstvo spáchalo přestupek vedoucí k volnému úderu nebo k vyloučení. (příslušný signál přestupku)

Rozhodčí posoudí, co lze považovat za brankovou situaci. Přestupky ve velkém brankovišti nevedou automaticky k trestnému střílení.

Pokud během probíhající brankové situace bránící družstvo úmyslně posune bránu nebo úmyslně hraje s příliš mnoha hráči na hřišti, bude vždy nařízeno trestné střílení.

Trestné střílení je také vždy nařízeno, pokud se hráč bránícího družstva při volném úderu soupeře z něhož je vystřeleno přímo na bránu nachází v malém brankovišti, v bráně nebo v místě, kde má brána stát, byla-li předtím posunuta.

6. TRESTY

602 Vyloučení na trestnou lavici

1. Vyloučení na trestnou lavici postihují družstvo, a proto nesmí být vyloučený hráč nahrazen na hrací ploše během trestu.

2. Zároveň lze jednomu hráči měřit pouze jeden trest a družstvu tresty dva.

Všechny tresty jsou měřeny v pořadí, v jakém byly uloženy. Hráč, jehož trest nemůže být měřen, musí být na trestné lavici od chvíle, kdy byl jeho trest uložen. Je-li družstvu, které je již potrestáno vyloučením, uloženo více než jedno vyloučení současně, kapitán družstva rozhodne, které z nových vyloučení bude měřeno první. Kratší tresty budou v tomto případě vždy měřeny dříve než delší.

3. Družstvo, které má více než dva vyloučené hráče na trestné lavici, má právo stále hrát se čtyřmi hráči na hrací ploše.

Družstvo musí hrát ve čtyřech hráčích do doby, než mu je měřen pouze jeden trest. Hráč, jehož trest uplyne, zůstane na trestné lavici až do následujícího přerušení nebo do doby, kdy po uplynutí pozdějších trestů, je jeho družstvu měřen už jen jeden trest. Všichni trestaní hráči opouštějí trestnou lavici v pořadí, v jakém uplynou jejich tresty, stále se však musí přihlížet k pravidlům upravujícím počet hráčů na hřišti. Rozhodčí musí společně se zapisovatelským stolkem umožnit hráči, jehož trest uplynul během hry, opustit trestnou lavici v následujícím přerušení.

4. Spáchá-li již vyloučený hráč další přestupek vedoucí k vyloučení, všechny jeho tresty budou následovat po sobě.

Nezáleží na tom, zda jeho první trest již začal nebo ne. Jestliže trest již začal a stejný hráč je znovu potrestán, měření prvního trestu nebude ovlivněno, ale bude pokračovat.

Následovat po sobě znamená, že jakmile uplyne nebo je zrušen první trest, začne se měřit druhý. To neplatí, pokud zbývají družstvu jiné tresty, které nejsou dosud měřeny a byly uloženy v době mezi dvěma tresty prvního hráče.

Hráči může být uloženo neomezené množství trestů. Pokud je hráč potrestán osobním trestem, všechna jeho vyloučení musí nejprve uplynout či být zrušena, než se začne měřit jeho osobní trest.

Pokud je hráč, který slouží osobní trest, vyloučen na trestnou lavici, měření zbytku osobního trestu se odloží, dokud vyloučení na trestnou lavici neuplyne nebo není zrušeno. Kapitán družstva vybere hráče v poli, který není v tom okamžiku trestán, aby usedl na trestnou lavici s potrestaným hráčem a vstoupil do hry, jakmile skončí vyloučení na trestnou lavici. Pokud spáchá potrestaný hráč přestupek vedoucí k vyloučení do konce utkání, použijí se též pravidla pro vyloučení do konce utkání.

603 Dvouminutové vyloučení na trestnou lavici

1. Skóruje-li soupeř během dvouminutového trestu, který je právě měřen, trest se ruší, pokud ovšem nehrál soupeř v oslabení nebo nebyla-li obě družstva zastoupena na hřišti stejným počtem hráčů.

Trest se neruší ani v případě, že byla branka vstřelena během odloženého vyloučení nebo z trestného střílení způsobeného přestupkem vedoucím k vyloučení.

2. Má-li družstvo více než jedno dvouminutové vyloučení, ruší se ve stejném pořadí, v jakém byly uloženy.

605 Přestupky vedoucí k dvouminutovému vyloučením na trestnou lavici

1. Pokud hráč, ve snaze získat takto značnou výhodu nebo bez možnosti dosažení míče, zasáhne, blokuje, zvedne, kopne do soupeřovy hokejky nebo drží soupeře či soupeřovu hokejku. (901, 902, 903, 910, 912)

2. Pokud hráč v poli hraje míč nad úrovní pasu chodidlem nebo jakoukoliv částí hokejky. (904, 913)

Za úroveň pasu se pokládá úroveň hráčova pasu při vzpřímeném postoji.

3. Proviní-li se hráč nebezpečnou hrou hokejkou. (904)

To platí i pro nekontrolovaný náprah, došvih nebo zvedání hokejky přes soupeřovu hlavu, pokud je to považováno za nebezpečné či rušivé pro soupeře.

4. Pokud hráč přitlačí či strčí soupeře proti mantinelu nebo bráně. (907)

5. Pokud hráč narazí nebo podrazí protihráče. (909)

6. Požádá-li kapitán o přeměření zahnutí čepele nebo o kontrolu kombinace hole a čepele a výsledek kontroly je v souladu s pravidly. (bez signálu)

Trest odslouží kapitán družstva.

7. Účastní-li se hry hráč v poli bez hokejky. (bez signálu)

To se netýká brankáře, dočasně pokládaného za hráče v poli.

8. Vyzvedne-li si hráč v poli hokejku z jiného místa než z vlastního prostoru pro střídání. (bez signálu)

9. Opomine-li hráč v poli sebrat svoji zlomenou nebo spadlou hokejku ze hřiště a odnést ji do vlastního prostoru pro střídání. (bez signálu)

Hráč musí odklidit pouze jasně viditelné části.

10. Brání-li hráč úmyslně ve hře soupeři, který neovládá míč. (911)

Pokud hráč snažící se získat lepší pozici, narazí zády do soupeře nebo zabrání soupeři v pohybu zamýšleným směrem, bude nařízen pouze volný úder.

11. Brání-li aktivně hráč v poli brankáři při výhozu. (915)

To je považováno za přestupek, pouze je-li protihráč uvnitř velkého brankoviště nebo je-li od brankáře blíže než 3 m, měřeno od místa, kde brankář získal kontrolu nad míčem. Aktivně znamená následovat brankáře nebo snahu získat míč hokejkou.

12. Poruší-li hráč pravidlo 3 m během provádění rozehrání nebo volného úderu. (915)

Pokud je rozehrání či volný úder rozehrán ve chvíli, kdy se protihráč pokouší zaujmout správnou pozici, nebudou provedena žádná opatření. Zformuje-li družstvo obrannou zeď v nedovolené vzdálenosti, bude potrestán pouze jeden hráč.

13. Hraje-li nebo zastavuje-li hráč v poli míč v leže nebo v sedě. (919)

To zahrnuje i zastavování či hraní míče s oběma koleny nebo jednou rukou na podlaze, kromě ruky držící hokejku.

14. Pokud hráč v poli zastaví nebo hraje míč rukou, paží nebo hlavou. (920, 921)

15. Dojde-li k špatnému střídání. (922)

Hráč opouštějící hřiště musí překročit mantinel dříve, než smí na hřiště vstoupit střídající hráč. Jestliže to není dodrženo, trest je udělen pouze pokud to ovlivnilo hru. Za špatné střídání se též považuje, jestliže hráč v přerušené hře vystřídá v jiném místě než ve vlastním prostoru pro střídání. Potrestán bude pouze hráč vstupující na hřiště.

16. Hraje-li družstvo s příliš mnoha hráči na hřišti. (922)

Potrestán bude pouze jeden hráč.

17. Pokud vyloučený hráč:

Aniž by vstoupil na hrací plochu, opustí trestnou lavici před tím, než jeho trest vyprší nebo je zrušen.

Odmítá opustit trestnou lavici po uplynutí trestu.

Vstoupí na hřiště během přerušení hry před tím, než jeho trest vyprší nebo je zrušen. (925)

Zapisovatelský stůl o tom musí co nejdříve informovat rozhodčí. Hráč, jemuž uplynul trest, nesmí opustit trestnou lavici v případě, kdy to počet vyloučených jeho družstva neumožňuje nebo v případě, že trest, který uplynul, byl osobní trest. Brankář, jehož trest uplyne, smí opustit trestnou lavici až v následujícím přerušení.

Vstoupí-li vyloučený hráč na hrací plochu během hry, je to považováno za sabotáž hry.

18. Provádí-li hráč opakované přestupky trestané volným úderem. (923)

To zahrnuje jak kratší tak delší časové období.

19. Pokud družstvo systematicky přerušuje hru menšími přestupky vedoucími k volným úderům. (923)

To platí také, když družstvo během krátké doby spáchá několik menších přestupků. Hráč, který se provinil jako poslední, odslouží trest.

20. Zdržuje-li hráč úmyslně hru. (924)

To platí i pro zahazení či odnášení míče hráčem provinivšího se družstva v přerušené hře, úmyslné blokování míče proti mantinelu či bráně nebo úmyslné ničení míče.

21. Zdržuje-li družstvo soustavně hru. (924)

Pokud se podle názoru rozhodčích družstvo svým jednáním blíží potrestání, musí být, je-li to možné, před učiněním případných opatření nejprve upozorněn kapitán družstva. Je-li trest uložen, kapitán družstva určí hráče v poli, který není v tom okamžiku trestán, aby trest odsloužil. To platí také, když hráč bránícího družstva úmyslně posune bránu.

22. Protestuje-li hráč nebo člen realizačního týmu proti rozhodnutí rozhodčích, nebo jsou-li instrukce hráčům dávány rušivým nebo jinak nevhodným způsobem. (925)

To platí i v situaci, kdy kapitán družstva neustále a bezdůvodně zpochybňuje rozhodnutí rozhodčích.

Protestování proti rozhodnutím rozhodčích a nevhodný způsob dávání pokynů hráčům jsou považovány za samovolné a menší přestupky ve srovnání s nesportovním chováním.

23. Pokud hráč úmyslně zabrání vstřelení branky nebo vzniku brankové situace tím, že se dopustí přestupku, který je běžně trestán volným úderem. (bez signálu)

606 Pětiminutové vyloučení na trestnou lavici.

1. Vstřelí-li soupeř branku během pětiminutového vyloučení, trest není zrušen.

Je-li pětiminutové vyloučení uloženo v souvislosti s trestným střelením nebo odloženým trestným střelením, užívají se též pravidla o vyloučení ve spojení s trestným střelením.

607 Přestupky vedoucí k pětiminutovému vyloučením na trestnou lavici

1. Provádí-li hráč v poli násilné nebo nebezpečné údery hokejkou. (901)

To platí i v situaci, kdy hráč v poli při přehození své hokejky přes soupeřovu hlavu soupeře zasáhne.

2. Hákuje-li hráč v poli hokejkou soupeřovo tělo. (906)

3. Hodí-li hráč hokejkou nebo jakoukoliv částí své výstroje na hřišti ve snaze zasáhnout míč. (909)

4. Vrhne-li se hráč na soupeře nebo ho jinak násilně napadne. (909)

5. Pokud hráč podrazí, shodí nebo narazí soupeře na mantinel či bránu. (909)

6. Provádí-li hráč opakovaně přestupky vedoucí k dvouminutovému vyloučení. (923)

Pětiminutové vyloučení nahrazuje poslední dvouminutové vyloučení. Přestupky musí být podobné.

7. BRANKY

701 Uznané branky

1. Branka je považována za uznanou, jestliže byla vstřelena správným způsobem a potvrzena vhazováním na středovém bodě.

Každá uznaná branka musí být zaznamenána v zápise o utkání spolu s časem a s čísly skórujícího a asistujícího hráče. Za asistujícího hráče je považován hráč stejného týmu

podílející se přímo na vstřelené brance. Ke každé brance je zaznamenána jen jedna asistence. Branka dosažená během prodloužení nebo z trestného střílení po skončení třetiny či utkání není potvrzena vhažováním, ale považuje se za uznanou, když oba rozhodčí ukázali na středový bod a branka byla zaznamenána do zápisu o utkání.

2. Uznaná branka nesmí být po následně provedeném vhažování zrušena.

Jsou-li si rozhodčí jisti, že branka byla uznána neprávem, musí to být zapsáno.

702 Správně vstřelené branky

1. Když míč přejde celým objemem zepředu brankovou čáru po správném odehrání hokejkou hráče v poli a pokud útočící družstvo těsně před nebo ve spojení se vstřelením branky nespáchalo přestupek trestaný volným úderem nebo vyloučením.

To platí i pro situace když:

Hráč bránícího družstva posunul bránu mimo její místo a míč překročil brankovou čáru zepředu mezi značkami umístění brány a pod pomyslným břevnem.

Byla-li vstřelena vlastní branka. Za vlastní branku je považována branka plně dosažena hokejkou či tělem bránícího hráče. Pokud během odloženého vyloučení vstřelí branku družstvo, které se neprovinilo, branka bude uznána.

Vlastní branka bude označena v zápise o utkání jako V.

2. Když míč přejde celým objemem zepředu brankovou čáru poté, co ho hráč bránícího družstva usměrnil svou hokejkou nebo tělem, popřípadě ho hráč útočícího družstva neúmyslně usměrnil svým tělem a pokud útočící družstvo těsně před nebo ve spojení se vstřelením branky nespáchalo přestupek trestaný volným úderem nebo vyloučením.

Branka není považována za správně vstřelenou, pokud hráč útočícího družstva kopne úmyslně míč těsně předtím, než zamíří do brány. Pokud hráč vstřelí branku s nesprávnou hokejkou a přestupek je upozorován až poté, co míč překročí brankovou čáru, branka bude uznána.

3. Když se hráč, který není uveden v zápise o utkání nebo je nesprávně očíslován podílí na vstřelení branky.

Podílení se znamená vstřelení nebo asistenci.

703 Nesprávně vstřelené branky

1. Když útočící hráč spáchá těsně před nebo ve spojení se vstřelením branky přestupek vedoucí k volnému úderu nebo vyloučení. (příslušný signál přestupku)

To zahrnuje i situaci, kdy družstvo skóruje s příliš mnoha hráči nebo v přítomnosti vyloučeného hráče na hrací ploše, popřípadě posunul-li útočící hráč úmyslně bránu.

2. Když útočící hráč úmyslně usměrní míč jakoukoli částí těla do brány.

Protože to není považováno za přestupek, hra bude obnovena vhazováním.

3. Když míč přejde brankovou čáru během nebo po signálu.

Třetina nebo utkání končí vždy zároveň se začátkem signálu.

4. Když se míč dostane do brány, aniž přejde brankovou čáru zepředu.

5. Když brankář hodí nebo kopne míč jinak správným způsobem přímo do soupeřovy brány.

Protože to není považováno za přestupek, hra bude obnovena vhazováním. Aby byla branka uznána, musel by míč tečovat jiný hráč nebo jeho vybavení.

6. Když útočící hráč v poli úmyslně kopne míč a ten se dostane do brány poté, co je tečován jiným hráčem nebo jeho vybavením.

Protože to není považováno za přestupek, hra bude obnovena vhazováním.

7. Když družstvo, které se provinilo, skóruje během odloženého vyloučení.

Trest musí být uložen a hra bude obnovena vhazováním.

8. Když se míč odrazí od rozhodčího přímo do brány.

Literatura:

Skružný, Z. a kol. (2005). Florbal. Praha: Grada

Kysel, J. a kol. (2010). Florbal kompletní průvodce. Praha: Grada

Pravidla florbalu a jejich výklad - edice 2010:

http://www.cfbu.cz/redakcni_system/index.php?static=predpisy/pravidla#cast5

